20.
21

FACULTATIS MEDICÆ IN PERANTIQVA UNIVERSITATE HIERANA

p. t.

DECANUS JOANNES PHILIPPUS EYSELIUS,

MEDICINÆ DOCT. ANATOM. CHIRURG. ET BOTAN. PROFESS. PUBL.

P. L. C.

LECTORI BENEVOLO Salutem precatur

Eundemque ad Diſputationem Inauguralem

officioſè & decenter invitat.

Erfurti, Literis Kindlebianis.

OPtimum vitæ theſaurum ſanitatem à plurimis quidem auro chariorem æſtimari ac præ aliis corporis bonis maximè exoptari, à permultis verò media & præcepta Diætetica ad iſtam conſervandam negligi, toto experimur die. Fruitur nempe corpus humanum ſanitate, quamdiu partes fluidæ in decenti temperie & æquabili motu conſtitutæ ſunt, & ſolidæ in decenti configuratione, ſitu & ordine conſiſtunt, corpusque ad actiones ſecundum naturam exercendas aptum exiſtit & ſanum eſt. Ad talem conſtitutionem ſanam vero multum conferre poſsè parentes, ortum, ſolum, cœlum, ætates, victus rationem & ſexum liquido conſtat. Ex his ſolummodo victus rationem pro nunc eligere lubet, utpote in quâ omnis ſanitatis fundamentum unicè poſitum eſſe, videtur, & quâ neglectâ, nec præſens ſanitas conſervari, multo minus amiſſa reſtaurari poteſt. Qualis enim diæ-

ta

ta & qualis eſculentorum & potulentorum qualitas & quantitas & aſſumendi modus, talis quoque chylus, qualis Chylus, talis ſangvis, qualis ſangvis, tales ſpiritus, quales ſpiritus, tales etiam mentis motus, inclinationes & cogitationes exſurgunt, hinc effato Galeni mores animi ſeqvuntur corporis temperamentum, quale hoc deprehenditur, talis quoque Naturà vel robuſtior vel debilior cenſetur. Eſt namque Natura menſuræ, numeri, temporum & ordinis obſervantisſima, unde omnia ordinatè tam in productione corporis, quam in illius conſervatione & morborum curatione facit. Talis vero Natura quæ maximè in ſpirituum animalium & vitalium vigore fundata eſt, ſi ſemel ſpecifico motu morbifico characteriſatur, iſtum deindè jugiter cuſtodit, unde conſvetudo naturæ dependet, quæ in vitæ genere & morbis variis illorumque periodis admodum eſt ſolennis, ut proindè totum ſanitatis fundamentum & negotium maximam partem à primis educationis terminis & à primâ infantia à debitâ & ordinatâ inſtitutâ victus ratione dependeat, ita ut nulla ætas ſine hoc diætæ regimine à morbis libera atque immunis eſſe obſervetur; quicquid alii in contrarium afferant nempe Ariſtotelicam regulam: *Quod ſapit nutrit*, item *Sanis omnia cenſentur Sana*. Quæ regulæ certè ad omnia ſubjecta

mini-

minimè reſtringendæ, neque absque diſcrimine imitandæ. Si vero ulla ætas opus habet diætæ regimine certe infantilis præ aliis per multis periculis obſervatur expoſita, quisquis enim Medicorum recens malorum corporâ mollicula & flexibilia ſimpliciſſimamque diætam attentè conſiderat, facillimè in morbos delabi, experietur. Hinc quo proniores ſunt infantes propter tenellam raram & admodum flexilem ſubſtantiam ad morbos recipiendos, eò promptior Medicus ad cauſam occaſionalem avertendam jure meritò requiritur, qui morbis imminentibus convenienti Diætæ regimine obviam procedere poſſit. Et ô utinam ipſæ obſtetrices Nutrices & Puerperæ hoc probè perpenderent, quam facilè ſalivâ vitiosì maſticando pulmenta vel juſcula, ſeminia morbifica multoties per totum vitæ decurſum inexterminabilia, inſontibus recens natis infantulis ſanis, ad inſtar veneni cum vitæ diſcrimine, communicent. Quid quod interdum ſolidiora ac duriora offerant alimenta, acida, auſtera & ſimilia noxia, puta braſſicam conditaneam, carnes ſalitas & fumo induratas, quæ omnia, ſi ſtatim in prima juventute aſſumantur habitum corporis infantilis, alias mollem & flexilem facile in duriſſimum immutare valent, occaſionemque multis malis gignendis ſuppeditare ſolent. Hujus rei veritatem teſtantur

multis

multis abhinc retro ſeculis Excell. Practicorum paſſim inſtitutæ querelæ, ita ut hodierni in omnibus morborum curationibus Medici prius ex Diætetico fonte, antequam ad alia deveniant remedia præſcribere teneantur, ſiquidem in omni Curatione neglectâ Diætâ, aliàs incaſſum laborabunt. Hæc cum ita ſint omnem operam impendant Medici, ut cujuslibet corporis naturam & temperiem perſcrutando, convenientem Diætam præſcribant, eligendo ſtatim in primâ infantiâ Nutrices ſanas, rejiciendo pulmenta ex farinâ verminoſâ, avertendo ſex rerum nonnaturalium errores, conſervando lactis materni tanquam nutrimenti à Deo & benigna Natura inæſtimabilis & non ſatis deprædicandi conceſſi, generationem, quo facto non ſolum ſanitas præſens conſeruari, verum quoque diſpoſitio hæreditaria morbifica potenter eradicari poteſt, id quod Galenus ſuo tempore obſervavit, dum lib. 5. de tuenda ſanitate gloriatur ſe iis, qui prius aſſiduis premebantur morbis, ea ſanitatis præcepta tradidiſſe, quibus cum paruiſſent, prorſus morbi expertes multis annis permanſerint; imò addit præterea, quod permultos annos incolumis absque morbis vixerit, non aliundè certè quam ex ſervandæ ſanitatis arte tanta commoda conſecutus, quâ etiam Herodicus Medicus teſte Platone centeſimum annum im-

implevit, cum tamen alias eſſet infirmiſſimus. Quale ergò tenellulis infantulis recens natis conveniat Diætæ regimen, id fuſius declarabit & in ſpecimine Inaugurali exhibebit Clariſſimus & Expertiſſimus Candidatus

DN. SAMUEL HOENNISCH,

Uratislavienſis Sileſius,

Editus in hanc lucem Anno 1671. menſe Martii honeſtis parentibus Patre nimirùm Viro Spectatiſſimo Domino MATTHÆO HOENNISIO, Cive & Mercatore Uratislavienſi integerrimo, Matre vero honeſtiſſima & elegantibus moribus ornata MARTHA DIETERICHIANA. Providâ parentum curâ à primo mox & tenerrimo rationis uſu primis pietatis fundamentis & bonis literis imbutus eſt, ut tam ſermonis quam vitæ rectè vivendi ratio ac ſapientia magis magisq́ue in animum induceretur, id quod obtinuit per fideliſſimam informationem Viror. Admod. Reverendor. Clariſſimor. Dnn. M. FRIEDRICI VICCII, & Dn. M. HERMANNI, Gymnaſii Uratislavienſis Eliſabethani Profeſſorum meritiſſimorum, in Philoſophicis verò valdè laudibus extollit Virum Clariſſimum Dn. M. MARTINUM HANCKIUM, ſupra laudati Gymnaſii Rectorem meritiſſimum, nec non

Philo-

Philologum Egregium Dn. ELIAM MAJOREM, Præclariſſimum Virum Dn. GOTTLOB KRANTZIUM, quorum prælaudatorum Dn. ductu ad liberiorem ac ſublimiorem Academiæ auram dimiſſus eſt. Inde nempe ingreſſus Celeberrimum Lipſienſe Athenæum fama Excellent. atque Experientiſſimi Viri Dn. D. LANGII, invitatus, huncq; præcipuè Manuductorem in privatiſſimâ informatione per quinquennium ſelegit. Qualem enim ſcientiæ Medicæ poſſidet ſuppellectilem, illam maximam partem huic adſcribit & acceptam refert. Nec publicas neglexit lectiones Medicas, ſiquidem in Therapeuticis Excell. & Expert. Dn. Doct. BOHNIUM, in Botanicis Dn. D. RIVINUM, in Cadaverum ſectionibus Anatomicis duabus audivit Anatom. Profeſſores Dn. D. PETERMANNUM, in tertia Dn. Doct. ORTLOB, in Phyſica Experimentali Dn. Doct. SCHAMBERGERUM. Salubriter nunc inebriatus & non leviter tinctus Myſteriis Medicis Doctoralis Gradus honores atque inſignia ſibi exoptavit. Proindè Facultatem noſtram Medicam adiit, deſideriumque ſuum Nobis modeſte expoſuit. Ad quod tentatis exploratis per ſolemne & rigidum Examen Iſtius viribus ac profectibus, Voti ſui qui compos fiat, dignus inventus, ſpectatus & judicatus

eſt,

eſt, quapropter cathedra huic aperta, quam Deo Volente futuro die Lunæ conſcendet, & Diſputationem ſuam Inauguralem De *Recens natorum Regimine*, publicæ Eruditorum diſquiſitioni exponet Cui Actui ſolemni ut Magnificus DN. PRORECTOR, cæterique Academiæ Proceres ac Cives, frequentes intereſſe ne graventur, eâ quâ par eſt, humanitate rogantur & invitantur. P. P. ſub Sigillo Facultatis. Die 20. Decembris ANNO M. DC. XCVI.

L. S.